

HOGE RAAD VAN FINANCIEN

AFDELING "FINANCIERINGSBEHOEFTE VAN DE OVERHEID"

ADVIES VAN DE AFDELING FINANCIERINGSBEHOEFTE
VAN DE HOGE RAAD VAN FINANCIEN M.B.T. DE REALISATIE
VAN DE VERTREKHYPOTHESEN VAN HET CONVERGENTIEPLAN

FEBRUARI 1993

VOORWOORD.

In zijn brief van 25 januari 1993 heeft de heer Maystadt, Minister van Financiën, de Afdeling gevraagd om het advies, dat in het kader van het convergentieplan verwacht wordt, uit te brengen tegen ten laatste eind februari, ogenblik waarop de begrotingscontrole zou worden aangevat.

Het advies dat de Afdeling uitbrengt, beperkt zich dan ook tot de evaluatie van de toestand van de overheidsfinanciën op het einde van 1992 en preciseert de te leveren inspanning voor de Entiteit I.

De Afdeling zal in haar advies van juni dieper ingaan op de evolutie van de financiële toestand van elk van de deelgebieden afzonderlijk en de vertaling ervan in ESER-termen. Daarbij zullen de bestaande simulaties herzien worden ten einde rekening te houden met de gewijzigde institutionele en financiële context.

De leden van de Afdeling :

- de h. P. VAN ROMPUY, Voorzitter;
- de hh. A. VERPLAETSE
W. FRAEYS
J.P. PAUWELS
vertegenwoordigers van de Nationale Bank van België
- de hh. G. BROUHNS
vertegenwoordiger van de Minister van Financiën
B. de CLOSSET
- de hh. L. COENE
W. MEEUSEN
R. DESCHAMPS
R. TOLLET
G. DEBOUVERIE
G. CLEMER

vertegenwoordigers van de Vlaamse Executieve, de Executieve van de Franse Gemeenschap, de Waalse Gewestexecutieve en de Executieve van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest.

Waarnemers :

- de hh. L. DE RYCK
H. BOGAERT

Het Secretariaat :

- de hh. A. VAN de VOORDE
J. BAVEYE
A. BOON
- mevr. C. SPINNOY

Verontschuldigd op de vergadering van 24 februari 1993 :

- de hh. B. de CLOSSET
L. COENE
W. MEEUSEN
G. DEBOUVERIE

1. Het convergentieplan 1993-1996.

1.1. De vertrekhypothese van het convergentieplan.

De Afdeling Financieringsbehoeften van de Hoge Raad van Financiën heeft zowel in het jaarverslag 1992 als in het advies van juli 1992 m.b.t. "De implicaties van het objectief "Maastricht 1991" voor de financieringsbehoeften van de overheid" gepleit voor een zo snel mogelijke sanering van de overheidsfinanciën. Deze houding was voornamelijk ingegeven door de bekommernis om tegen eind 1996 alleszins te behoren tot die groep van landen die onmiddellijk kunnen toetreden tot de EMU. Daarnaast en daarom niet minder belangrijk, dient tijdens de komende jaren door het definitief breken van het "sneeuwbaaleffect" ruimte gecreeërd voor de nieuwe uitdagingen waarmee België onvermijdelijk geconfronteerd zal worden (vergrijzing, leefmilieu...). In die zin formuleerde de Afdeling haar voorkeur voor het zogenaamde scenario "93+".

In de loop van 1992 werd evenwel duidelijk dat de verwachte heropleving er niet onmiddellijk zou komen. Daarom heeft de Regering n.a.v. de definitieve vaststelling van de begrotingscijfers voor het jaar 1993 geopteerd voor het zogenaamde "genormeerde" scenario.

Met betrekking tot de *gezamenlijke overheid* zag de vooropgestelde evolutie volgens het genormeerde scenario van het convergentieplan er als volgt uit.

*Tabel 1 :
"Genormeerde" scenario :
doelstellingen m.b.t. de gezamenlijke overheidsrekening.*

	1991	1992	1993	1994	1995	1996
	<i>in % BNP</i>					
Ontvangsten	45,5	46,0	46,0	46,0	46,0	46,0
Primaire uitgaven	41,4	40,9	40,4	40,0	39,5	39,0
<i>Primaire saldo</i>	<i>4,1</i>	<i>5,1</i>	<i>5,5</i>	<i>6,0</i>	<i>6,5</i>	<i>7,0</i>
Rentelasten	10,4	10,8	10,7	10,5	10,3	10,0
<i>Saldo</i>	<i>- 6,3</i>	<i>- 5,7</i>	<i>- 5,2</i>	<i>- 4,5</i>	<i>- 3,8</i>	<i>- 3,0</i>

BRON : Convergentieplan.

In dit scenario zouden tussen 1992 en 1996 de ontvangsten van alle overheden in procent van het BNP dienen gestabiliseerd te worden. Verder zouden de primaire uitgaven met 1,9 procentpunt van het BNP dienen te dalen en zouden de rentelasten als gevolg van de daling van de intrestvoeten en van de vermindering

van het tekort ingevolge de saneringsinspanning met 0,8 procentpunt dienen te verminderen.

Voor *de deelsectoren* van de overheid werd daarbij uitgegaan van een evenwicht in de begrotingsrekening (de zogenaamde evenwichtstabellen) van de sociale zekerheid, wat in termen van het ESER-concept leidt tot een overschot. Daarnaast werd verondersteld dat het tekort van de lokale overheden zich zou stabiliseren op het niveau van 1991.

Op grond van wat vooraf gaat kan de evolutie van de financieringsbehoeften van de deelsectoren van de overheid als volgt ingeschat worden.

Tabel 2 :
Genormeerde scenario :
Evolutie van de netto financieringsbehoeften van de deelsectoren
van de Overheid.

Saldo van	1992	1993	1994	1995	1996
De gezamenlijke overheid	- 5,70	- 5,20	- 4,50	- 3,80	- 3,00
De Gemeenschappen, Gewesten en lokale overheden	- 0,88	- 0,78	- 0,65	- 0,53	- 0,39
De sociale zekerheid	+ 0,14	+ 0,26	+ 0,25	+ 0,24	+ 0,22
De nationale centrale overheid	- 4,96	- 4,68	- 4,10	- 3,51	- 2,83

in % BNP

BRON : Rekenhof

Rekening houdend met de verwachte rente-evolutie kan daaruit het primair saldo van de *nationale centrale overheid* afgeleid worden.

Tabel 3 :
Genormeerde scenario :
Evolutie van de netto financieringsbehoeften (NFB)
van de nationale centrale overheid.

	1992	1993	1994	1995	1996
Primair saldo	+ 4,1	+ 4,4	+ 4,7	+ 5,0	5,4
Intrestlast	- 9,1	- 9,1	- 8,8	- 8,5	8,2
NFB	- 5,0	- 4,7	- 4,1	- 3,5	- 2,8

in % BNP

De totale inspanning van de nationale centrale overheid op het vlak van de verbetering van het primair saldo belooft 1,3% van het BNP.

De inspanning van *de Gemeenschappen en Gewesten* op het vlak van het primair saldo belooft in die context en voor de periode 1992-1996 0,6% van het BNP.

Die inspanning is op het vlak van de tekorten, volgens de berekeningen uitgevoerd n.a.v. het jaarverslag 1992 van de Afdeling, compatibel met de in onderstaande tabel vooropgestelde tekorten.

Tabel 4
Netto gecorrigeerde toelaatbare tekorten (a)

	Waalse Gewest	Brusselse Hoofdstedelijk Gewest	Franse Gemeenschap	Vlaamse Gemeenschap	Totaal G&G
1993	-17,94	-5,37	-9,05	-38,40	-70,77
1994	-16,52	-5,29	-8,44	-36,31	-66,56
1995	-14,97	-5,14	-7,68	-33,60	-61,40
1996	-13,27	-4,89	-6,75	-30,15	-55,07

in miljarden

(a) gecorrigeerd voor de gekende aflossingen en debudgetteringingen inclusief KVP.

De Afdeling doet opmerken dat deze tekorten geen rekening houden met de nieuwe institutionele en financiële context die in het Parlement besproken wordt.

1.2. Statistische aanpassing van de uitgangspunten voor 1991.

De hiervoor gehanteerde vooruitzichten waren allen gebaseerd op de voorlopige cijfers m.b.t. de uitvoering van de begroting over 1991 en ze werden uitgedrukt t.o.v. een "traditioneel" BNP. (1)

Welnu, in het kader van de Europese convergentie is het noodzakelijk dat wordt uitgegaan van het bruto binnenlands produkt (BBP) volgens de ESER-definities. Daaruit volgt dat er een herrekening moet gebeuren van de vertrekpunten van het convergentieplan.

Bovendien bleek uit de door het NIS gepubliceerde reeksen dat de definitieve cijfers m.b.t. de uitvoering van de begroting 1991 boven de voorlopige ramingen lagen (2) waardoor ook de ramingen m.b.t. de budgettaire uitgangspunten voor 1992 werden onderschat.

De afwijking die uit voormelde aanpassingen voortvloeit, mag geraamd worden op 0,4% van het BBP. De rekening van de gezamenlijke overheid voor 1991 ziet er dan als volgt uit :

-
- 1 Sinds eind 1992 publiceert het NIS de cijfers van de nationale rekeningen op basis van het ESER-stelsel.
 - 2 De voorlopige cijfers waren gesteund op de cijfers van het Verslag 1991 van de NBB waarin traditioneel ramingen worden gemaakt m.b.t. op de overheidsfinanciën.

Tabel 5 :
Herziening van de uitgangspunten van het convergentieplan.(3)

	voorlopig in % BNP	1991 definitief in % BBP
Ontvangsten	45,5	46,6
Primaire uitgaven	41,4	42,6
<i>Primair saldo</i>	<i>4,1</i>	<i>3,9</i>
Rentelasten	10,4	10,6
Saldo	- 6,3	- 6,7
BNP/BBP	6.855,4	6.723,0

2. De evolutie van de overheidsfinanciën in 1992.

De evaluatie van de resultaten van de gezamenlijke overheid voor 1992 dient te gebeuren t.o.v. de herziene basiscijfers voor 1991. Inderdaad, ingevolge de hierboven beschreven aanpassingen is er op het niveau van het saldo een afwijking van 0,4% van het BBP.

Indien we de objectieven van het convergentieplan m.b.t. 1992 bijsturen en vergelijken met de effectieve realisaties van 1992 dan bekomt men :

Tabel 6 :
Realisaties m.b.t. gezamenlijke overheid in 1992.

	convergentie plan 1992 (1)	gecorrigeerd objectief 1992 (2) (a)	realisatie 1992 (3)	afwijking gecorrigeerd/realisatie (4) = (3) - (2)
Ontvangsten	46,0	47,1	47,0	- 0,1
Primaire uitgaven	40,9	42,1	42,6	+ 0,5
<i>Primair saldo</i>	<i>5,1</i>	<i>4,9</i>	<i>4,3</i>	<i>- 0,6</i>
Rentelasten	10,8	11,0	11,2	+ 0,2
Saldo	- 5,7	- 6,1	- 6,9	- 0,8

(a) Op basis van de afwijkingen die in 1991 vastgesteld werden tussen de vertrekhypothese van het convergentieplan en de uiteindelijke realisaties werden eveneens de uitgangspunten 1992 aangepast.

3 De toepassing van de ESER-definitie beperkt zich tot de saldi.

In hun globaliteit genomen bereiken *de ontvangsten* op 0,1 procentpunt na het als constant vooropgestelde aandeel in het BBP en kan men dus stellen dat aan de voorwaarde van het convergentieplan (elasticiteit van de ontvangsten = 1) nagenoeg voldaan is.

De groei van de ontvangsten (+ 0,4 procentpunt BBP) t.o.v. 1991 is toe te schrijven aan uiteenlopende evoluties tussen de verschillende ontvangstencategorieën. De directe belastingen blijven voornamelijk onder invloed van de conjunctureel lagere opbrengst van de vennootschapsbelasting teruglopen, terwijl het aandeel van de sociale zekerheidsbijdragen (+ 0,3 procentpunt) en de indirecte belastingen (+ 0,2 procentpunt), uitgedrukt in procent van het BBP, is toegenomen.

Alhoewel het aandeel van de totale fiscale en niet-fiscale ontvangsten als geheel in procent van het BBP tussen 1991 en 1992 is gestabiliseerd, konden de tijdens de begrotingscontrole vooropgestelde ontvangsten in nominale termen niet ten volle gerealiseerd worden. Zo beliep de min-waarde op de fiscale ontvangsten ongeveer 30 miljard. Deze zou voor 2/3 toe te schrijven zijn aan de conjuncturele inzinking (bijlage I).

De meest significante afwijking t.o.v. het "gecorrigeerde" objectief van het convergentieplan is evenwel terug te vinden bij *de uitgaven exclusief rentelasten*. Het aandeel van de primaire uitgaven in procent van het BBP had volgens het "gecorrigeerde" objectief moeten teruglopen van 42,6% in 1991 tot 42,1% doch is gestagneerd op het niveau van 1991.

Achter deze stagnatie zit evenwel een tegengestelde evolutie verscholen. De sociale zekerheidsoverdrachten aan particulieren zijn tussen 1991 en 1992 onder impuls van de evolutie van de pensioenen en de gezondheidszorgen met 0,4 procentpunt toegenomen, terwijl de overige primaire uitgaven in eenzelfde verhouding gedaald zijn.

Indien men de reële evolutie van de primaire uitgaven in 1992 t.o.v. 1991 gaat bekijken dan blijkt dat hun groei 2,2 procent beliep. Dit is duidelijk meer dan de vooropgestelde reële groei met 0,9 procent die verenigbaar was met een constant aandeel van de ontvangsten in het BBP. Hier kan een duidelijke breuk vastgesteld worden tussen de evolutie m.b.t. de sociale zekerheidsoverdrachten aan particulieren (een groei in reële termen met 4,1 procent) en de evolutie van de overige primaire uitgaven (een reële groei van 0,6 procent). De reële groei van de overige primaire uitgaven dient nog wel genuanceerd. Zo daalden de aankopen van goederen en diensten in reële termen (- 4,1 procent), liepen de subsidies aan bedrijven reëel met 1,3 procent terug, terwijl voor de overdrachten aan het buitenland een reële teruggang van 2,8 procent werd vastgesteld. Voormelde dalingen wijzen er op dat er in de overige posten een relatief belangrijke groei gerealiseerd werd. Zo stegen de bezoldigingen en de pensioenen van het overheidsperoneel in reële termen met resp. 1,8 procent en 4,5 procent. Het effect van de besparingsmaatregelen die de Regering genomen heeft m.b.t. de begroting 1992 werd in belangrijke mate geneutraliseerd door de invloed van de conjunctuur.

Het aandeel van *de rentelasten* steeg met 0,2 procentpunt boven het vooropgestelde objectief. In vergelijking met 1991 vertonen ze een stijging met 0,6 procentpunt.

De toename van de rentelasten is niet te wijten aan de evolutie van de rentevoeten gezien de daling van de impliciete lange termijnrente de stijging van de korte termijnrente compenseerde.

Ze was daarentegen te wijten aan de in 1991 en 1992 aangehouden financieringsstructuur van de schuld. Zo overtrof in 1991 de toename van de lange termijnschuld het in dat jaar opgetekende deficit, terwijl terzelfdertijd de schatkistcertificaten met een looptijd van minder dan 3 maand werden afgeschaft ingevolge de hervorming van de geldmarkt. Bovendien werden voornamelijk in de tweede helft van 1991 belangrijke uitgiften van schatkistcertificaten gedaan met een looptijd van 6 en 12 maanden.

Hoewel er in 1992 nog voor belangrijke bedragen op lange termijn werd gefinancierd, beliepen deze toch minder dan in 1991 en liep het aandeel van de schatkistcertificaten op 6 en 12 maanden terug, terwijl op het zelfde ogenblik deze met een looptijd van drie maanden toenamen.

Bovendien had de omzetting van klassieke leningen in OLO's een verzwaring van de rentelasten van 1992 voor gevolg. Op de klassieke leningen die werden omgeruild werden reeds begin 1992 intresten betaald en werden bij hun omzetting in het vierde kwartaal nogmaals intresten verrekend.

Uit voormelde cijfers blijkt dat de netto financieringsbehoefte van de gezamenlijke overheid steeg van 6,7 procent in 1991 tot 6,9 procent van het BBP in 1992. Exclusief de rentelasten die in 1991 en 1992 een enigszins vertekend beeld tonen is het primair saldo toegenomen van 3,9 tot 4,3 procent.

3. De saldi van de deelsectoren in 1992.

3.1. De evolutie van de saldi van Entiteit I.

3.1.1. Nationale Centrale Overheid.

Het saldo van de Nationale Centrale Overheid evolueerde zoals hierna weergegeven :

*Tabel 7 :
Gecorrigeerd netto te financieren saldo van de
Nationale Centrale Overheid.*

	1991	1992
NFS	- 368,0	- 383,0
+ gedebudgetteerd	- 9,0	- 42,0
- KVD	+ 13,0	+ 16,0
Totaal	- 364,0	- 409,0
<i>in % BBP</i>	<i>5,4%</i>	<i>5,8%</i>

Aan de ontvangstenzijde werd een quasi stabilisatie van de totale fiscale ontvangsten in procent van het BBP opgetekend.

Aan de uitgavenzijde blijkt dat men althans voor wat de budgettaire operaties betreft, binnen de vooropgestelde kredieten gebleven is. Dit wijst erop dat de problemen voornamelijk veroorzaakt worden door de gedebudgetteerde verrichtingen die o.a. tengevolge van de kapitalisatie van intresten bij de omruiling van klassieke leningen tegen OLO's fors oplopen (21,5 miljard).

3.1.2. De sociale zekerheid.

Op grond van de beschikbare cijfers en na de herrekening ervan naar het ESER-concept mag het tekort van 1992 geschat worden op 9 miljard t.o.v. een tekort van 14 miljard in 1991.

Dit resultaat stemt overeen met een budgettair tekort (op basis van de evenwichtstabellen, aangevuld met de overige stelsels van Sociale Zekerheid) van 29 miljard.

Op grond hiervan kan men dus stellen dat voor de sociale zekerheid de vooropgestelde regeringsnorm (evenwicht) niet gehaald werd.

3.1.3. De Gemeenschappen en Gewesten.

Het saldo van de Gemeenschappen en Gewesten kan als volgt geraamd worden :

*Tabel 8 :
Gecorrigeerd netto te financieren saldo van de
Gemeenschappen en Gewesten*

	1991	1992
NFS	- 34,0	62,0
+ gedebudgetteerd	- 14,0	- 7,0
- KVD	+ 7,0	+ 6,0
Totaal	- 41,0	- 63,0
<i>in % BBP</i>	<i>0,6%</i>	<i>0,9%</i>

Het saldo van de Gemeenschappen en Gewesten ligt hoger dan de uitgangspunten van de Afdeling. Uit de eerste gegevens m.b.t. de uitvoering van de begroting 1992 blijkt dat de te verrekenen kredietverleningen en deelnemingen (KVD's) op een lager niveau liggen dan bij hypotese door de Afdeling werd aangenomen (4).

De Afdeling zal in haar advies van juni een grondige analyse maken van de uitvoering van de begrotingen 1992 van de Gemeenschappen en Gewesten. Terzelfdertijd zal rekening worden gehouden met de structurele verschuivingen tussen de ontvangstencategorieën, met de invloed van de herdefiniëring in ESER-termen en tenslotte met de invloed van het St. Michielsakkoord.

3.1.4. De Lokale Overheden.

De summiere gegevens die op dit ogenblik bekend zijn laten de Afdeling toe te stellen dat het in 1992 gerealiseerde tekort van deze subsector zich dicht bij het vooropgestelde tekort situeert.

4 Om het mogelijk te maken een correcte uitspraak te doen i.v.m. de evolutie van de KVD's worden de Gemeenschappen en Gewesten uitgenodigd een degelijk uitgewerkte economische hergroepering op te maken.

4. Traject 1993-1996

De Afdeling heeft in juli 1992 een positief advies over het convergentieplan van de Regering uitgebracht, maar heeft er evenwel op gewezen dat het globaal vooropgestelde doel, met name een tekort van 3% in 1996, slechts onder welbepaalde omstandigheden zou kunnen bereikt worden. In het bijzonder mocht het voor 1992 geraamde tekort niet overschreden worden en diende de macro-economische en financiële evolutie niet ongunstiger uit te vallen dan deze die als werkhypothese in het convergentieplan werd weerhouden. Heden blijken die twee voorwaarden echter niet gerealiseerd te zijn. Wat de tweede voorwaarde betreft, wijzen de meest recente ramingen voor 1993 op een reële groei van het BBP van amper 0,5% en een BBP-deflator van 3,1%, hetzij een nominale groei van het BBP met 3,6%. Bij de eerstgenoemde voorwaarde dringen zich de volgende beschouwingen op.

Het convergentieplan stelde voor 1992 een NFB (5) voor de Gezamenlijke Overheid van 5,7% voorop. De NFB, uitgedrukt in de zogenaamde Maastricht-norm, bedraagt 6,9%, wat voor 0,4% kan toegeschreven worden aan een statistische aanpassing van de nationale rekeningen voor 1991 en aan de overgang van de traditioneel in België toegepaste normen naar de Maastricht-norm, en verder voor 0,8% te wijten is aan het niet bereiken van de vooropgestelde begrotingsdoelstellingen : de ontvangsten zijn met 0,1% minder gestegen dan voorzien, de interestuitgaven hebben een niveau bereikt dat 0,2% hoger ligt dan de vooropgestelde ramingen, terwijl de vermindering van de primaire uitgaven 0,5% beneden de doelstelling is gebleven.

Rekening houdende met de resultaten voor 1992, dient het in het convergentieplan vooropgestelde traject herzien te worden. De Afdeling is de mening toegedaan dat de statistische afwijking van 0,4% in 1992, die louter het resultaat van exogene factoren is, op progressieve wijze over de periode 1993-1996 dient opgeslorpt te worden, à ratio van 0,1% per jaar. Voor 1993 zou de statistische aanpassing aldus 0,3% bedragen, wat op proportionele wijze aan de Entiteiten, op basis van hun middelen, wordt toegewezen, hetzij 0,2% voor Entiteit I en 0,1% voor Entiteit II. Voor de jaren 1994 en 1995 zou de globale statistische aanpassing respectievelijk 0,2% en 0,1% bedragen.

5 Netto financieringsbehoefte. Dit stemt overeen met het begrip tekort zoals bedoeld in het Verdrag van Maastricht. De berekening ervan is gebaseerd op de reële rekeningen en niet op de financiële rekeningen zoals voor het NFS, een bijkomend verschilpunt met het NFS is dat de NFB niet de KVD en evenmin de thesaurieverrichtingen in aanmerking neemt. De debudgettering daarentegen zijn wel in de NFB opgenomen.

De te bereiken netto-financieringsbehoeften (NFB) zou bijgevolg als volgt evolueren :

(in % van BBP-ESER)

	1994	1995	1996
Doel van het oorspronkelijk convergentieplan	4,5	3,8	3
Opslorping van de statistische afwijking	0,2	0,1	-
Aangepast doel	4,7	3,9	3

De Afdeling is van oordeel dat de recurrente structurele besparingsmaatregelen die in 1993 genomen dienen te worden wezenlijk tot doel moeten hebben de netto-financieringsbehoeften van de gezamenlijke overheid in 1994 terug te dringen tot 4,7% van het BBP, als intermediair stadium naar de in 1996 beoogde 3%. Het is nochtans evident dat deze maatregelen slechts een partieel effect zullen sorteren in 1993.

Op basis van de huidige beschikbare informatie omtrent inflatie, groei en intrestvoeten gaat de Afdeling er van uit dat de netto-financieringsbehoeften van de gezamenlijke overheid zonder bijkomende maatregelen in 1994 ongeveer 6,3% van het BBP zullen bedragen. Ten einde het objectief van 4,7% in 1994 te bereiken zijn er bijgevolg, op het vlak van het primair saldo, aanvullende structurele maatregelen nodig die op jaarbasis ongeveer 120 miljard moeten opleveren.

Gegeven dat de bijdrage van de Gemeenschappen en Gewesten 0,1% van het BBP bedraagt, komt hogervermelde recurrente structurele inspanning neer op 110 miljard voor Entiteit I, dit is de Nationale Centrale Overheid en de Sociale Zekerheid. Aangezien deze maatregelen slechts gedurende een half jaar effectief van toepassing zullen kunnen zijn betekent dit voor de Nationale Centrale Overheid voor het jaar 1993, naast de maatregelen om het evenwicht van de Sociale Zekerheid (regeringsnorm) te bereiken, een inspanning op het vlak van het primair saldo van 40 miljard.

Dit objectief dient verwezenlijkt te worden rekening houdend met de Maastricht-definities, dit is exclusief de kredietverleningen en deelnemingen en de louter financiële verrichtingen en inclusief de netto-debudgettering.

Voor de Gemeenschappen en Gewesten beveelt de Afdeling aan dat zij zich zouden houden aan het Advies van juni 1992, zoals weergegeven in tabel 4 van dit verslag.

5. Bijkomende aanbevelingen

De Afdeling drukt er nogmaals op dat een orthodox budgettair beheer slechts mogelijk is in het kader van een meerjarig begrotingsbeleid. Daarom vraagt de Afdeling dat alle overheidssectoren n.a.v. de begrotingsopstelling 1994 een meerjarenprogramma zouden uitwerken dat aantoon op welke wijze de vooropgestelde normen kunnen nageleefd worden.

In het kader van de evaluatie van de overheidsbegrotingen is het bovendien onontbeerlijk dat zonder verwijl werk zou gemaakt worden van de opstelling van economische hergroeperingen m.b.t. de recentste begrotingsjaren evenals van een snelle ter beschikkingstelling van deze hergroeperingen. Dergelijke gegevens zijn essentieel om een volwaardig beeld te krijgen van de overheidsfinanciën dat kan getoetst worden aan de criteria van "Maastricht".

In het advies van de Afdeling van juni 1993 zal rekening worden gehouden met de budgettaire weerslag van de beslissingen die voortvloeien uit het St Michielsakkoord.

Dit advies draagt de unanieme goedkeuring weg van de aanwezige leden van de Afdeling.

Brussel, 24 februari 1993

Bijlage I

GROEIVERSCHILLEN 1992 Economisch budget van 25.03.92 en 28.01.93 (begrotingscontrole)				
	1991 (basis)	Groei (verschillen)	Ontvangsten (verschillen)	Vastgestelde verschillen
I. Directe belastingen				
A. Personenbelasting				
1. Belasting op de bedrijfsinkomsten	743,3	-2,34%	-17,4	-17,4
2. Belasting op het roerend inkomen	73,4	+1,60%	+1,2	n.d.
B. Vennootschapsbelasting	161,9	-2,68%	-4,3	n.d.
C. Andere	30,8	-0,31%	-0,9	-2,1
TOTAAL DIRECTE BELASTINGEN	1.009,4	-2,12%	-21,4	-23,1
II. Douane en Accijnzen				
A. Invoerrechten	35,1	-8,39%	-2,9	-1,6
B. Accijnzen en diversen	150,3	-0,40%	-0,6	+1,5
TOTAAL Douane en Accijnzen	185,4	-1,89%	-3,5	-0,1
III. B.T.W. EN REGISTRATIE				
A. B.T.W.	509,3	-0,14%	-0,7	9,6
B. REGISTRATIE EN DIVERSEN	55,7	+2,99%	+1,7	+1,6
TOTAAL BTW EN REGISTRATIE	565,0	+0,18%	+1,0	-8,0
IV. TOTAAL	1.759,8	-1,36%	-23,9	-31,3